

Ten strijde, nu!

Hebben jullie dat ook, dat jachtige gevoel? Nog maar net zijn de eerste pompoenen in ons contemporaine straatbeeld verschenen of daar komt die goedheilig man alweer in beeld.

6 december ligt nochtans nog een eindje weg, maar nu al zit onze elektronische brievenbus propvol met sinterklaasbrochures en reclames over kerstpakketten.

Waarom toch? Hoe bestaat het dat we nu al haastje-repje onze kerstspaan en weihnachtsstol in huis halen? Ook dat somptueuze reveillon met oudejaar ligt al geruime tijd vast.

Het is bizar: we leven constant in de toekomst. Zo regent het al paaseieren in februari, terwijl 'terug naar school' zich zowaar aan het begin van de zomervakantie situeert.

Waar is de tijd dat ik pas eind augustus schoolessentialia kocht zoals etuis, stylo's en cursusboeken over venndiagrammen, parallellepipedums en de stelling van Pythagoras?

Nu vind je op dat tijdstip enkel halloweenprullaria in de superettekken. Vakantie, nog zoiets. Door de vroegboekkortingen reserveren we cito presto onze excursie naar de Mediterranée of naar dat poepchique skiresort wanneer de vuile T-shirts en bermuda's van onze vorige all-Invakantie nog in onze reiskoffers zitten. En zelfs onze smartphone puilt uit van toekomstige afspraken, to-dolijstjes e tutti quanti.

Wat is er in 's hemelsnaam mis met het zo vermaledijde heden? Weet je wat, laten we samen hic et nunc actie ondernemen: op de volgende Boekenbeurs brengen we samen een grote literaire tegenbeweging op gang als ode aan het hier-en-nu, het hiernumaals!

Heybaberiebah, scherp de pennen! Hé, doen jullie mee? Kunnen we dat dan misschien even inplannen?